

staa fuldt ud paa Højde og ønske at staa fuldt ud paa Højde med de andre ærede Medlemmer. Denne Forret faa de ikke Lov at tage sig for deres egen Mund, vi ville ogsaa have Borgerret i dette Land, selv om vi i Øjeblikket ere de smaa, og de andre ere stærke nok til at træde os og de Anskuelser, vi kæmpe for, paa Nakken.

Det ærede Medlem for Løvel afslørede sig i Dag som en daarlig Barnefader. Hvor meget han end forsøger at vride sig fra det, nytter det ham dog ikke. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem for Løvel opmærksom paa, at det, jeg har at sige til ham i dette Øjeblik, er ret vigtigt for ham. Det er muligt, at han har glemt det, men han er, saa vidt jeg ved, den første Venstremand her i Landet, der har stillet Forslag om privilegeret Valgret. Jeg har her paa min Plads liggende et Ændringsforslag — saa kan det ærede Medlem sige, saa meget han vil, at det tilhører Udvalget, det er dog et Ændringsforslag, der er trykt ved Rigsdagens Foranstaltning og tilstillet alle Rigsdagsmænd, og jeg gaar ud fra, at det er til offentligt Brug — og der staar som Barnefædre til den privilegerede Valgret: Anders Nielsen, Madsen-Mygdal og Klaus Berntsen. Det ærede Medlem vil altsaa indrømme mig, at han staar i Spidsen, han er med andre Ord den første Venstremand i dette Land, der har lagt sit Navn til et Forslag om privilegeret Valgret, og saa vil han endda fragaa, at han er Fader til dette. Jeg ved ikke hvorfor; han maa jo selv have Følelsen af, at det er et vantartet eller forkrøblet Barn, et Misfoster, siden han ikke vil være det bekendt. Thi naar han er den første Venstremand her i dette Land, der har opfundet denne Bestemmelse — det ligger her Bevis nok for, det kommer det ærede Medlem ikke uden om — synes jeg, han maa tage Konsekvenserne og give Barnet den fornødne Opdragelse, som det er enhver Barnefaders Pligt at give det, og værne det mod alle de Angreb, som komme ude fra. Det ærede Medlem har gjort mange forskellige forgæves Forsøg paa i Dag at bortforklare, at der ogsaa var andre Barnefædre end ham.

Til Slutning har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Det ærede Medlem kunde ikke

lide, at jeg havde brugt Sammenligningen mellem 1866 og det, der sker nu. Naar det ærede Medlem ser rigtigt paa denne Sag, er jeg vis paa, at han med sin ualmindelig gode Forstand nok skal blive enig med mig. Det, der skete i 1866, var, at man stillede Folketing og Landsting op mod hinanden, man stillede den almindelige Valgret og den privilegerede Valgret op mod hinanden, idet man til det ene Ting gennemførte almindelig, lige og direkte Valgret og til det andet Ting delvis privilegeret Valgret. Kan det ærede Medlem, naar han er enig med mig i dette, saa ikke se, at det, man gør her paa det kommunale Omraade, er akkurat det samme som det, man gjorde i 1866 paa det politiske. Her skaber man i Sognekommunerne et Folketing, udgaaet af den almindelige Valgret, og i Amtsrådene et Landsting, som delvis er udgaaet af den privilegerede Valgret. Og saa kommer Forholdstallet ved Siden af. Det er det, der gør hele dette Forhold saa grimt, at Mindretallet ved Forholdstalsvalgmaaden faar den retfærdige Beskyttelse, men ved Hjælp af den privilegerede Valgret faar en ganske uretfærdig Beskyttelse, der gør, at et lille Mindretal paa $\frac{1}{4}$ i et Amt kan blive Flertal i Amtsrådet.

Lidt Forskel er der dog mellem 1866 og nu. Den Gang var man ikke naaet saa vidt, at man gav Landstinget Ret til at opløse Folketinget. Den Ære er levnet Fædrene til dette Forslag, at Amtsrådene kunne opløse Sognerådene. Den ærede Finansminister har været imod dette ligesom jeg. Han har udtalt gentagne Gange: Prøv at stille den almindelige Valgret og den privilegerede Valgret op imod hinanden, og den almindelige Valgret vil blive radikal og rød. Jeg anbefaler ogsaa i Dag som forleden at læse den ærede Finansministers Taler igennem. Man vil der se, at der er fremført mange og vægtige Argumenter, langt bedre, end jeg er i Stand til at fremføre dem, mod den Ordning, som her er foreslaaet. Men det, som for mig er Hovedsagen, og det vil det ærede Medlem for Assens med sin ualmindelig gode Forstand — han er min gode Ven, og jeg vil ikke det ærede Medlem personlig noget ondt — kunne indse, at naar dette System bliver knæsat fra den Side,